

UNITED STATES OF AMERICA OPERATIONS MISSION

(Special Technical and Economic Mission)

TO CAMBODIA, LAOS AND VIETNAM

English translation

SUGGESTIONS AND AIDS TO HELP IN TEACHING (BOOK 2)

FOREWORD

The main objective of education is to help individuals gain the necessary attitudes, skills and knowledge to attain a better way of living. Real education takes place when children are able to put into everyday practice the attitudes, skills and knowledge learned.

This pamphlet was prepared to help teachers plan a program which will be a living thing; a program in which classrooms are turned into laboratories of everyday living and learning.

It is hoped that this material, and subsequent material of this same nature which will follow, can help the teacher in her task of developing every boy and girl to his (or her) full capacity.

PART I

Teachers !

You have a very important and satisfying job. Important ? Yes ! because you have the children of our country in your hands. Satisfying ? Yes ! because what could mean more to any of us than a feeling that we have contributed in shaping our youths of today, who in turn, will be our leaders to-morrow.

Let us think of each child as an individual, an individual who is entitled to every advantage that we can give him. He comes to us with an open mind. He believes in us. Let us not fail him !

Take him as you would a piece of clay and mold him carefully. Remember, he will serve as a mirror. He will reflect you -- what will you see ? One who is strong yet considerate; one that can take and yet give; one that is fearful and yet not afraid; one who possesses all the virtues of faith, hope and charity.

I hope so. And you can.

PART 2

"A Sharing or Introduction Period"

Start your school day with a "sharing or introduction" period. Allow your boys and girls to express themselves. There is no better way for you to get to know them.

Keep this period informal, yet make the children understand that they are to be considerate of each other. As one child talks, ask his friends to listen quietly and attentively.

A sharing period may be conducted in somewhat the following manner.

Teacher "My ! but my boys and girls look nice this morning. I know that you must have had a good night rest and are all ready to work hard, but before we start, have any of you something interesting to show us or something you'd like to tell us about ? Maybe one of you saw something on your way to school that you'd like to tell us about".

(Children raise hands. One child is called on. He comes to the front of the room. The teacher reminds him to stand tall and speak loud enough for his friends to hear him. She also reminds the other children to show their manners by being quiet and attentive while their little friend is talking)

After the child finishes his talk, the teacher might say, "Let me see the hands of you who enjoyed David's story". As the hands go up, a smile of satisfaction creeps over David's face.

Then, the teacher says, "Thank you David, now will you call on one of your friends, one who has shown real nice manners, to come up and tell us something"

(This period need not be longer than 10 minutes).

This, as you see, is an excellent means of teaching manners -- at the same time it teaches self expression.

PART 3

A reading lesson plan.

Materials : Reader, notebook, blackboard, chalk.

Procedure

Teacher "Boys and girls, this morning we will read about Nguyễn and Thi Hai's visit to grand-father's farm; I want you to find out what was the surprise grand-mother and grand-father had for Nguyễn and Thi Hai ? Please open your books to page 89 and read the story silently. If you need help with a word, raise your hand and I'll come to you".

(The room should be very quiet during this silent reading period. When children finish reading the story, pass out a teacher-made test (this is used as a means of checking comprehension). The test may be similar to one of the forms used below).

1. _____ met Nguyễn and Thi Hai at the bus station.
 2. Grand-mother gave them _____ to drink and _____ to eat.
 3. Thi Hai and Nguyễn helped grand-father with the barnyard _____.
-
1. Nguyễn and Thi Hai were happy on the farm (yes no).
 2. The story that grand-father told the children was about a (horse dog rabbit).

After the above "check-ups" are finished, have them collected (to be checked later by the teacher). Then the teacher can lead a lively discussion on the story read. In this way many pupils can be drawn into the discussion; on other days have one or two children "tell the story". Be sure that they tell it in logical sequence and use correct grammar. These discussions and story telling activities serve as a further check on comprehension and also helps develop the children's oral language. Follow with oral reading.

Teacher : "Now, boys and girls, please open your book to page 89. Today, I want to see how well you can read. As your friends read, please follow with them, for when you read, they will also follow with you".

(Before each child is called on to read, give him an incentive to read for)

Example : "Mary, would you read the next three paragraphs and find out why Nguyễn wanted to go to the fire station". Or you might say, "Jane, read the next page, and be able to tell us what you read". Remember, always let the child answer the incentive after he reads.

Proceed in the above manner until all children read. Let those who read well read less than those who need more practice. From time to time encourage the children by complimenting any improvements in word pronunciation, expression etc.

PART 4

Spool rope.

Materials needed : heavy cord string, empty thread spools.

The "spool rope" is a very useful aid in the teaching of addition, subtraction, multiplication and division. It is very easily made. Use a piece of heavy cord string about 12 ft. in length. String 100 empty thread spools on cord string. A soft-drink bottle cap may be used on each end as a "stop". Spools may be painted or unpainted. If paint is used, it is well to use two colors, using ten of one color, ten of another color etc. This brings out the tensness of our number system. The spool rope will actually assist the child in understanding the process he is trying to master. It will help make arithmetic a meaningful experience.

Small "spool ropes" of ten spools can be made in an art period by the pupils for individual use at their seats.

1. The "spool rope" is used to teach counting. As each spool is touched and moved along, the child says, one, two, three, four etc...

2. The "spool rope" is used in teaching counting by 2's, 5's, 10's etc...

Example : In moving the spools along by two's, the child soon realizes that he is using the same process as counting by one, but that he is skipping every other number.

The same principle applies in the counting by 5's, 10's etc...

3. The "spool rope" is excellent for teaching addition.

Example : Suppose he wants to know what 2 and 4 are. He touches 2 spools, then four. He can see that he has 6. (If need be, he can count).

4. The "spool rope" is good for teaching subtraction. Use exactly the reverse process that you would for addition.

5. The "spool rope" is good for teaching multiplication.

Example : If the child wants to know what 3×3 is, he can count off three, three times and he will see that he has nine.

6. The "spool rope" is good for teaching division. Use exactly the reverse order that you would for multiplication.

PART 5

Aids can be made from :

1. Pictures from magazines. File these or keep them in definite order so that you can find them when you need them.

2. Tin cans, various sizes.

3. Empty thread spools.

4. Wool yarn. Pieces that have been salvaged from old garments are good.

5. Bits of colorful paper.
6. Paints of all kinds.
7. Apple boxes, or any kind of wooden boxes.
8. Backs from tablets and cahiers.
9. Cardboard boxes.
10. Pieces of string.

Ask your children to help you collect these articles. By doing so, they develop a sense of being helpful.

PART 6

Story telling creates interest.

Tell your children stories ! Your time and effort spent in story-telling will be well spent for children love stories. Just the thought of hearing a story arouses interest, and remember once you have the child's interest, learning becomes easy for him.

As a child listens to a story and becomes absorbed in it, he automatically relaxes, he takes on the character of the person or things he is hearing about. He is lost in thought. His imagination runs wild. He has had a new experience. He is building a vocabulary.

Your children will delight in telling you stories too. Encourage them to re-tell a story that you have told them. There is no better way to teach a child to express himself. See that he tells the story in logical sequence and uses correct grammar.

How can you tell if a story is good ? If it pleases your audience, it is good!

PART 7

The three little pigs.

(Read or tell the following story to your pupils. Stories, such as this one help build good character).

Once upon a time, not too long ago, there were Three Little Pigs. These little pigs lived with their mother in a very nice little house built on the side of a hill.

One day Mother Pig said, "I think you all are getting very big. Soon, it will be time for you to go out into the world and make your own living. But, before you go, I want to tell you something very important".

So, the Three Little Pigs gathered around their mother's chair and this is the story she told them :

"When you were very, very small, you could not take care of yourselves, so I did everything for you. In the morning when you awakened from a good night of rest, I bathed and dressed you. I saw that you brushed your teeth. Everyday, you were given lots of good food to make you grow big and strong - and as time went on, you learned to talk and sing and play.

Yes ! of course you quarreled as all children do, but you soon learned to share and show consideration for each other. You learned to help me with the many chores of sweeping, dusting, doing dishes, cooking and gardening.

Because we have learned to work and play together, we are a happy family ! So remember when you go out into the world --- share-help --- work and be considerate. By doing these things, you will be helping to make a happy world".

PART 8

Who can hop ?

Materials : Chalk and floor of school or school yard and sharp stick.

Draw a rectangle about 10 ft. x 4 ft. Divide rectangle into 2 feet squares

Number squares : 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Teacher : "Today we will play a "hopping" game".

One child is called on and told to add "5" to the number in each block, as he hops in it. If he is able to complete all blocks without making a mistake, his name is placed on the board or written on the ground under the title "Good Hoppers".

As different children have turns, vary the "number" which they are to add to the numbers in the blocks.

The same principle can be used to drill in multiplication. (Just ask the child to multiply instead of add).

In order to keep all children interested and attentive, call on members of the group to help a child if he needs it. Place the name of the child who helped on a list entitled "Helpers". When children help each other they develop feelings of cooperation and good fellowship.

PART 9

Bulletin boards.

Materials needed Asbestos board or corrugated cardboard boxes.

Bulletin boards are one of the most useful aids you can have in your classroom. They are very easily constructed and will last indefinitely. They can be made with asbestos or they can even be made out of pieces of heavy corrugated paper boxes. Bulletin boards may vary in size. (One about 8 ft. x 4 ft. is a good size). It is well to finish the border with small strips of wood, however, it is not absolutely necessary. The bulletin board is often nailed to the wall, but it can be hung (as you would hang a picture). Thumb tacks or pins may be used to put pictures etc.... on the board, as the asbestos or corrugated paper will puncture easily.

Many beautiful displays of pictures, drawings, cut outs etc... on the bulletin board will create interest and stimulate learning.

The bulletin board is also a good place to display work done by the pupils themselves. All children love to see their work on display. They will work very hard to have their material selected. However, the teacher should not only display the work of children who always do superior work; any child who shows improvement or shows that he is really making an effort should be commended.

HƯỚNG-DẪN VÀ PHƯƠNG-TIỆN DÙNG ĐỂ GIÚP VIỆC DẠY TRẺ

QUYỀN NHÌ

TỰA

HƯỚNG-DẪN VÀ PHƯƠNG-TIỆN DÙNG ĐỂ GIÚP VIỆC DẠY TRẺ

BỘ QUỐC-GIA GIAO-DỤC
VIỆT-NAM

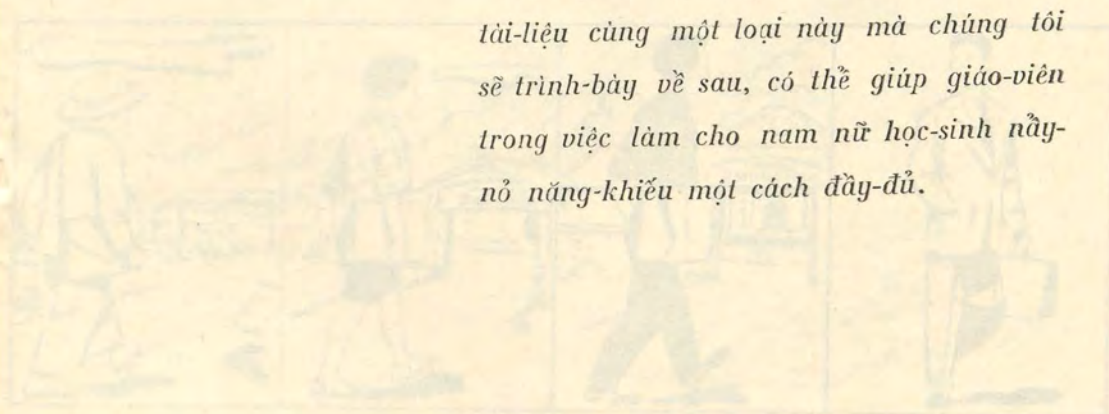
1954

TỰA

Mục-tiêu chính của nền giáo-dục là giúp cho cá-nhân có thái-độ, tài-năng và học-thức cần-thiết để tiến đến một cuộc sinh-hoạt mỹ-mãn hơn. Việc giáo-dục chính-đáng nên bắt đầu ngay từ khi trẻ em có thể thực-hành hàng ngày những thái-độ, tài-năng và học-thức đã thấu-hoạch được.

Quyển sách nhỏ này được biên-soạn là để giúp các giáo-viên phác-họa một chương-trình linh-động ; một chương-trình làm cho lớp học biến thành phòng thí-nghiệm về cuộc sinh-hoạt và sự học-vấn hàng ngày.

Chúng tôi hy-vọng rằng tài-liệu này, và tài-liệu cùng một loại này mà chúng tôi sẽ trình-bày về sau, có thể giúp giáo-viên trong việc làm cho nam nữ học-sinh này-nỗ năng-khiếu một cách đầy-đủ.

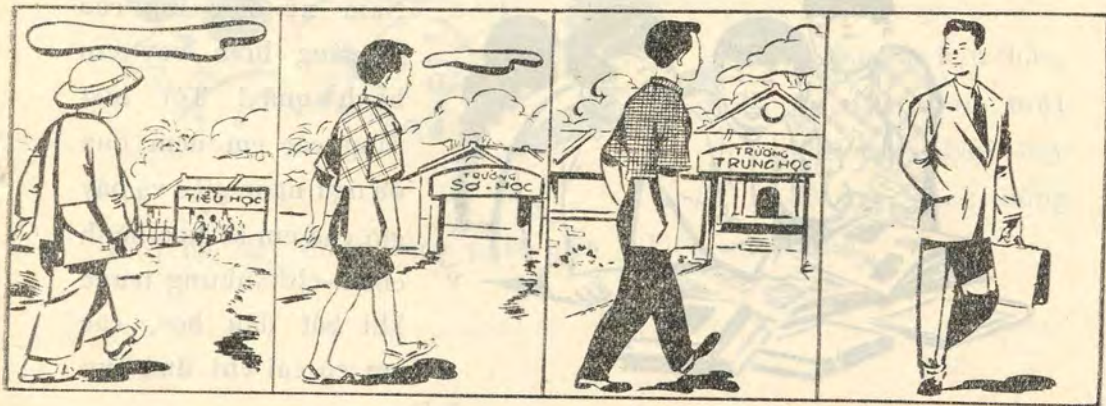
Thưa các Giáo-Viên,

Các bạn đang làm một công việc quan-trọng và mẫn-ý biết bao ! Quan-trọng ư ? Phải ! vì các bạn giữ trong tay vận-mệnh trẻ em của Quốc-Gia. Mẫn-ý ư ? Phải ! vì còn gì có ý-nghĩa bằng khi chúng ta cảm thấy chúng ta đã giúp vào việc đào-tạo thiếu-niên ngày nay, mà những thiếu-niên đó ngày sau sẽ trở nên những nhà lãnh-đạo.

Chúng ta hãy coi mỗi trẻ em như một cá-nhân, một cá-nhân đủ tư-cách để hưởng quyền-lợi mà chúng ta dành cho họ. Khi đi học, họ có một tri-não sáng-suốt. Họ tin-tưởng vào chúng ta. Vậy chúng ta đừng bỏ rơi họ !

Các bạn hãy coi họ như một miếng đất sét và hãy uốn-nắn họ cẩn-thận. Xin các bạn nhớ rằng : như một tấm gương, họ sẽ phản-chiếu đức-tính của các bạn. Các bạn đào-tạo họ như thế nào ? Một kẻ tuy mạnh-mẽ nhưng có lễ-độ ; một kẻ biết làm ơn và chịu ơn ; một kẻ dè-dặt nhưng không nhút-nhát ; một kẻ có tất cả những đức-tính như tin-ngưỡng, hy-vọng và từ-tâm chăng ?

Ước chi các bạn có thể làm như vậy.

TRƯỚC KHI HỌC, TRẺ EM CÙNG KỂ CHUYỆN VUI

Trước khi khai-giảng, các bạn hãy để trẻ em cùng kể chuyện vui cho nhau nghe. Các bạn hãy cho phép nam nữ học-sinh được phát-biểu ý-kiến. Không gì tốt bằng tìm cách hiểu biết họ.

Các bạn chớ để lúc đó có vẻ trịnh-trọng, các bạn nên để cho các trẻ em hiểu rằng họ cần quý-mến lẫn nhau. Khi một trẻ em nói chuyện, các bạn hãy yêu-cầu các học-sinh ngồi yên và chú-ý nghe.

Sau đây là cách điều-khiển lớp học khi trẻ em kể chuyện vui cho nhau nghe :

Giáo-viên : « Ủi chà ! Nam nữ học-sinh của tôi sáng hôm nay coi bảnh quá ! Tôi biết rằng các em đêm qua đã ngủ ngon giấc và bây giờ các em sẽ học-hành chăm-chỉ, nhưng trước khi bắt đầu học, các em có cái chi đưa cho

chúng ta coi chẳng, hoặc có điều chi muốn nói cho chúng ta nghe chẳng? Có lẽ một em, trong khi đi học, đã thấy một điều chi muốn thuật lại đấy nhỉ ». (Trẻ em dơ tay — Một trẻ em được gọi lên trước lớp học. Giáo-viên nhắc em đó nên đứng cao và nói khá lớn để cho các bạn nghe. Giáo-viên cũng nhắc các trẻ em khác nên ngồi yên và chú-ý, khi bạn chúng đang nói chuyện).

Khi em đó đã nói xong, giáo-viên có thể bảo : « Em nào cho câu chuyện của em Ba là thú-vị thì dơ tay lên ». Khi những bàn tay tới-lấp dơ lên thì một nụ cười mãn-ý nở ra trên mặt em Ba.

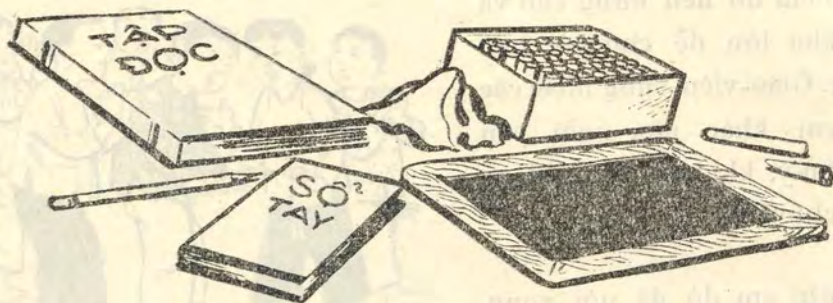
Rồi giáo-viên nói : « Cảm ơn em Ba, bây giờ em hãy gọi một bạn thực là ngoan-ngoãn lên nói chuyện cho chúng ta nghe. (Lúc này không nên lâu quá 10 phút).

Như các bạn thấy, đó thực là một phương - pháp hay để dạy học ; đồng

thời lại dạy được cách phát-biểu ý-kiến của mình.

CÁCH DẠY MỘT BÀI TẬP ĐỌC

Vật-dụng : Sách tập đọc, sổ tay, bảng đen, phấn.

Cách-thức :

Giáo-viên : Này các em, sáng hôm nay chúng ta sẽ đọc bài : « Nguyễn và Thị Hai đi thăm trại của ông chúng ». Để các em tìm thấy vật bất ngờ mà ông bà của Nguyễn và Thị Hai cho chúng ! Các em hãy giở sách vào trang 89 và hãy đọc chuyện một cách lặng-lẽ. Nếu các em cần hỏi một chữ gì, các em hãy dơ tay lên, rồi tôi sẽ bảo các em. (Lớp học cực-kỳ yên-tĩnh, trong khi mọi người đang lặng-lẽ đọc sách. Khi các trẻ em đã đọc xong chuyện đó, xin hãy đưa ra một bài mà giáo-viên soạn sẵn để kiểm-điểm sự hiểu biết của trẻ em. Bài đó có thể tương-tự như bài dưới đây).

1. — đã gặp Nguyễn và Thị Hai ở trạm ô-tô-buýt.
2. — Bà chúng đã cho chúng để uống và để ăn.
3. — Thị Hai và Nguyễn đã giúp ông chúng bằng cách
sân nuôi gà vịt.
1. — Nguyễn và Thị Hai được sung-sướng ở trong trại (phải — không).
2. — Câu chuyện mà ông chúng kể cho chúng nghe là chuyện một con
(ngựa — chó — thỏ).

Khi bài trên đây đã làm xong, xin hãy thu-thập lại (để giáo-viên kiểm-điểm).

Rồi giáo-viên có thể khởi-dẫn một cuộc thảo-luận linh-dộng về chuyện đã đọc. Theo cách ấy, nhiều học-sinh có thể được lời cuốn vào cuộc thảo-luận; hôm khác, nên bảo một hay hai trẻ em thuật chuyện lại. Hãy để ý để được chắc-chắn rằng chúng thuật chuyện có đầu đuôi và đúng cả văn-phạm nữa. Cuộc thảo-luận và thuật chuyện

đó dùng để kiểm-điểm thêm về sự hiểu biết của trẻ em và cũng để giúp chúng nẩy-nở tài ngôn-luận. Nên theo dõi khi trẻ em đọc.

Giáo-viên : Này các em, hãy giở sách vào trang 89. Hôm nay tôi cần xem các em đọc hay như thế nào. Khi các bạn em đọc thì em hãy theo dõi họ, vì khi em đọc, họ cũng sẽ theo dõi em. (Trước khi mỗi trẻ em được gọi lên để đọc, xin các bạn hãy

khuyến-khích họ. Thí dụ : « Này em Ba, em hãy đọc ba đoạn sau và em thử nói rõ tại sao Nguyên cần đi tới nơi cứu hoả ». Hoặc các bạn có thể bảo : « Này em Thị Ba, em hãy đọc trang sau và em thử nói em đọc chi đó ». Các bạn nên nhớ bao giờ cũng phải khuyến-khích trẻ em, sau khi họ đọc).

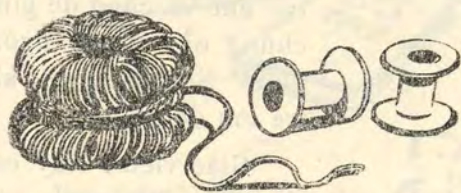
Các bạn hãy theo cách-thức trên đây cho tới khi tất cả các trẻ em đã đọc. Hãy để cho trẻ em nào đọc giỏi rồi đọc ít hơn trẻ em nào còn cần tập đọc. Thỉnh thoảng nên khuyến-khích các trẻ em bằng cách khen ngợi chúng và sửa chữa cho chúng về giọng đọc từng chữ, về từ-ngữ vân vân...

Cách dạy bài tập đọc này có thể áp-dụng dễ-dàng để dạy tập đọc ở bất cứ sách nào hay ở trên bảng, nếu bài tập đọc được chép vào đó.

MỘT XÂU LỖI CHỈ

Vật-dụng cần-thiết : giấy cứng, lõi chỉ (Những miếng tre dài độ 4 phân có thể dùng thay những lõi chỉ).

« Xâu lõi chỉ » giúp một cách đặc-lực trong việc dạy tính cộng, trừ, nhân, chia. Làm « xâu lõi chỉ » đó thực dễ-dàng. Hãy dùng một sợi giấy cứng, dài độ 4 thước. Hãy xâu 100 lõi chỉ vào sợi giấy.

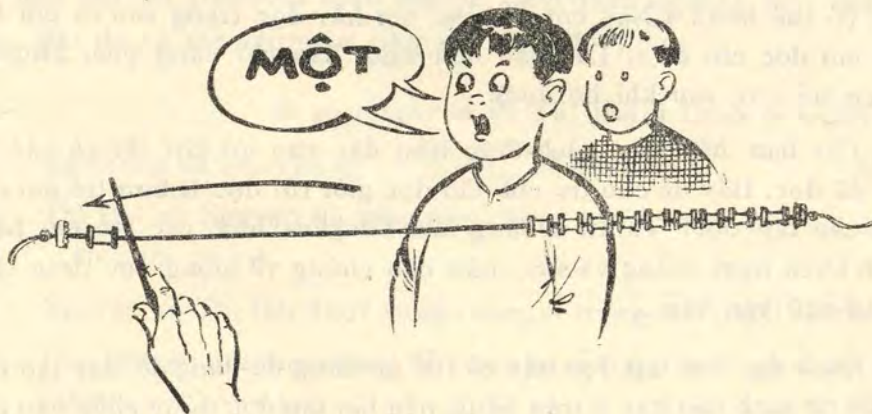
thể dùng một cái nút chai nước giải khát bịt ở mỗi đầu, để lõi chỉ khỏi lọt ra ngoài. Những lõi chỉ có thể, hoặc sơn đi, hoặc để nguyên. Nếu sơn thì nên dùng 2 màu, 10 lõi này 1 màu này, 10 lõi khác 1 màu khác v.v... Điều đó làm biểu-lộ

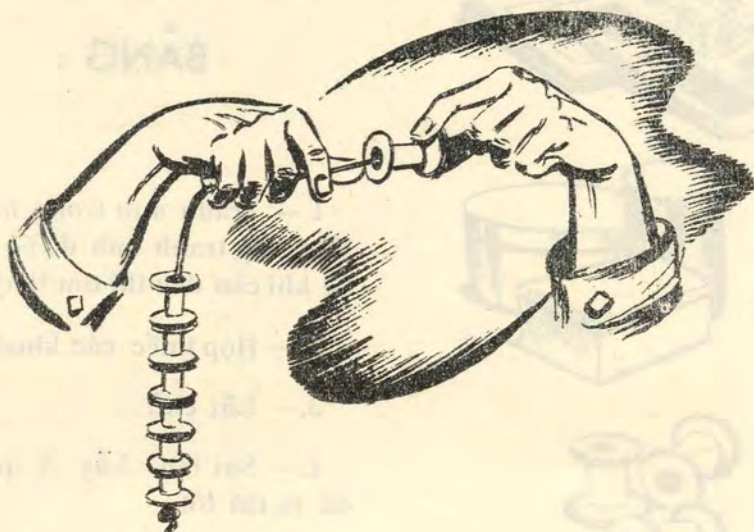
được phép thập-tiến trong toán-pháp. « Xâu lõi chỉ » sẽ giúp trẻ em một cách thực-tế để hiểu phương-pháp mà họ luyện-tập. « Xâu lõi chỉ » làm cho việc học toán-pháp có thêm ý-nghĩa.

Những xâu lõi chỉ nhỏ, gồm 10 lõi, có thể do học-sinh làm trong lớp, vào giờ thủ-công, để dùng cho từng trò.

1) « Xâu lõi chỉ » dùng để dạy đếm. Khi mỗi lõi chỉ bị rờ tới và chuyển đi theo chiều dài thì trẻ em nói : một, hai, ba, bốn v.v...

2) « Xâu lõi chỉ » dùng để dạy đếm từng hai số, từng năm số, từng mười số v.v...

Thí dụ :

Khi chuyển những lồi chỉ dọc chiều dài theo từng hai số, trẻ em chẳng bao lâu nhận thấy rõ có thể đếm được từng số một, nhưng chỉ khác là nhảy cách một số.

$00 + 00 + 00 + 00 + 00$ vân vân...

Vân áp-dụng nguyên-tắc đó để tính từng năm số, từng mười số vân vân...

3) « Xâu lồi chỉ » thực là tuyệt-diệu để dạy tính cộng.

Thí dụ :

Khi trẻ em cần biết 2 và 4 là mấy, em đó cứ việc rờ vào 2 lồi chỉ, rồi 4 lồi. Em đó thấy rõ có 6 lồi. (Nếu cần, em đó có thể đếm).

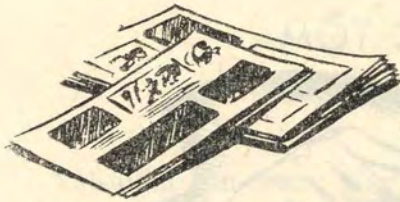
4) « Xâu lồi chỉ » dùng để dạy tính trừ, tiện lắm. Xin hãy dùng đúng phương-pháp ngược lại với lồi tính cộng.

5) « Xâu lồi chỉ » dùng để dạy tính nhân, rất tốt.

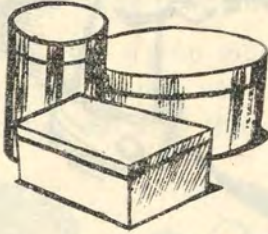
Thí dụ :

Nếu trẻ em cần biết 3×3 là mấy, em đó có thể đếm 3, và 3 lần như thế, sẽ thấy là 9.

6) « Xâu lồi chỉ » dùng để dạy tính chia cũng rất hay. Xin hãy theo đúng thứ-tự ngược lại với lồi tính nhân.

CÓ THỂ GIÚP-ĐỖ BẢNG :

1.— Tranh ảnh trong báo chí.
Nên xếp tranh ảnh đó có thứ-tự
để khi cần đến thì tìm thấy ngay.

2.— Hộp thiếc các khuôn-khổ.

3.— Lỗi chỉ.

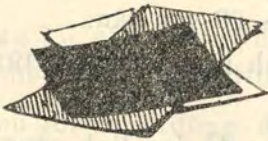
4.— Sợi len. Lấy ở quần áo
cũ ra thì tốt.

5.— Giấy màu từng miếng.

6.— Sơn các loại.

7.— Hộp tào (bôm) hay bất cứ
thứ hộp gỗ nào.

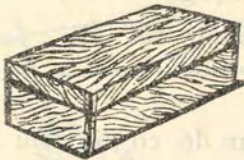
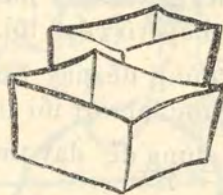
8.— Bia vớ to và nhỏ.

9.— Hộp giấy bia.

10.— Sợi giấy.

Hãy bảo các trẻ em sưu-
tầm giúp
những thứ
đó. Làm
như vậy,
c h ú n g
phát-triển
được ý-
n g h ã
t h à n h
người hữu
dụng.

KỂ CHUYỆN ĐỂ GÂY HỨNG-THÚ

Các bạn hãy kể chuyện cho trẻ em nghe. Nếu các bạn để thời-giờ và cố gắng làm việc ấy thì thực là hữu-ích, vì trẻ em thích nghe chuyện lắm. Chỉ nghĩ rằng sắp được nghe kể chuyện cũng đủ khiến cho họ vui-vẻ, và các bạn nên nhớ rằng : một khi trẻ em có vui-vẻ thì học mới dễ tiến.

Khi trẻ em nghe chuyện ham-mê thì tự nhiên tinh-thần họ được thư-thái, họ nhiễm lấy tinh-chất của người hay của vật trong chuyện. Họ tư-tưởng liên-miên, và óc họ nảy ra tư-tưởng mới với những danh-từ mới.

Luôn đó, trẻ em cũng lấy làm vui thích kể chuyện cho các bạn nghe. Các bạn hãy khuyến-khích họ thuật lại câu chuyện mà các bạn đã kể cho họ nghe. Không có cách nào hay hơn là dạy trẻ em tự phát-biểu ý-kiến của mình. Nên lưu-ý để họ kể chuyện có đầu đuôi và dùng đúng chữ.

Một câu chuyện thế nào là hay ? — Hề thánh-giả thích nghe là câu chuyện hay.

BA CON HEO NHỎ

(Xin hãy đọc hay kể chuyện sau đây cho học-sinh nghe. Những chuyện như chuyện này giúp họ gây được tình tốt).

Đã có một thời, cách đây không bao lâu, có ba con heo nhỏ. Ba con heo nhỏ đó ở với mẹ chúng trong một cái chuồng rất đẹp-đẽ, sinh-sản dựng bên sườn một trái đồi.

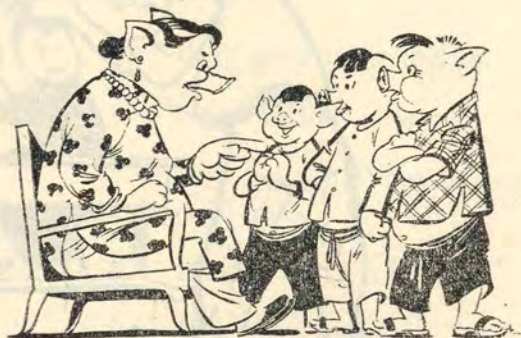
Một hôm, heo mẹ nói: « Bây giờ các con đã lớn rồi. Chẳng bao lâu các con sẽ phải ra đời để tự kiếm cách mưu-sinh. Nhưng, trước khi đó, ta cần bảo các con một điều rất quan-trọng ».

Ba con heo nhỏ bèn quây-quần xung quanh ghế của mẹ chúng và đây là câu chuyện mà heo mẹ kể cho các con nghe :

« Khi các con còn rất nhỏ, các con không thể tự-túc được, vì thế cho nên ta đã phải làm mọi việc cho các con. Buổi sáng, các con thức giấc sau khi ngủ một đêm trường, ta đã tắm rửa và mặc quần áo cho các con. Ta thấy các con chải răng. Ngày nào cũng vậy, các con được ta cho ăn biết bao cao-lương mỹ-vị để các con lớn-lao, khỏe-mạnh, rồi ngày qua tháng lại, các con đã học nói chuyện, học hát, học chơi.

Phải, các con đã cãi-lộn như mọi con nít, nhưng chẳng bao lâu các con đã biết vì nể nhau. Các con đã giúp đỡ ta nhiều công việc như quét tước, lau chùi, rửa đĩa bát, nấu nướng và làm vườn.

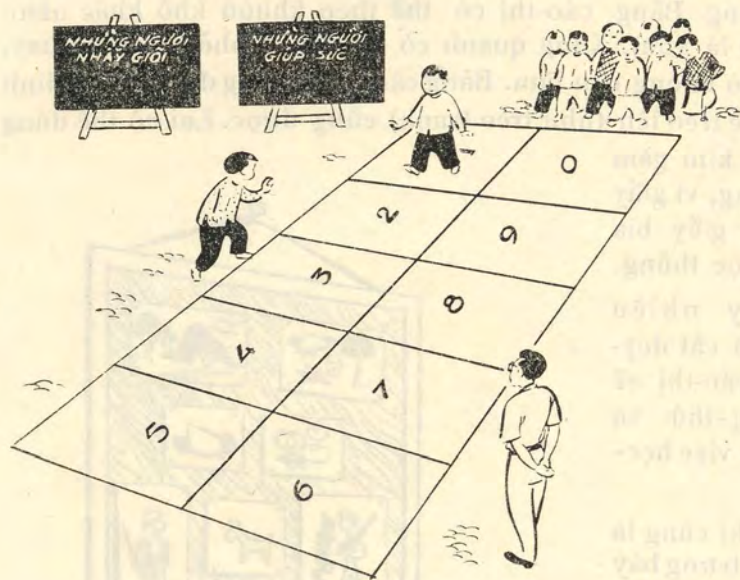
Vì chúng ta đã học cách vừa làm, vừa chơi, nên gia-đình chúng ta có hạnh-phúc ! Vậy các con nên nhớ : khi các con ra đời phải biết giúp nhau, làm việc và tử-tế với nhau. Làm được như vậy, các con sẽ tạo nên hạnh-phúc cho xã-hội ».

AI CÓ THỂ NHẢY ĐƯỢC ?

Vật-dụng : Phấn, sân trường và que nhọn.

Vẽ một hình chữ nhật độ $3m \times 1m20$ — Chia hình chữ nhật đó ra từng ô vuông, mỗi chiều độ $0m60$.

Ô vuông số:
1, 2, 3, 4, 5,
6, 7, 8, 9, 0.

Giáo-viên :
« Hôm nay
chúng ta hãy
nhảy chơi ».

Một trẻ em
được gọi lên
và được bảo
hãy cộng 5
vào số ở mỗi
ô, khi em
nhảy vào đó.
Nếu em đó
có thể điền
vào tất cả các
ô không làm

tí nào thì tên em đó được ghi lên bảng hay viết xuống đất vào mục « Những người nhảy giỏi ».

Vì nhiều trẻ em được thay phiên, nên hãy thay đổi con số mà họ phải cộng vào những số ở các ô.

Vẫn có thể dùng nguyên-tắc đó để luyện-tập tính nhân. (Hãy bảo trẻ em nhân, chứ không phải cộng).

Muốn giữ cho tất cả trẻ em có hứng-thú và chú-ý, nên bảo những người trong nhóm hãy giúp trẻ em, khi em đó cần giúp-đỡ. Hãy ghi tên trẻ em đã giúp vào mục « Những người giúp sức ». Khi các trẻ em giúp đỡ lẫn nhau như vậy, chúng phát-triển được những quan-niệm hợp-tác và hữu-ái.

BẢNG CÁO-THỊ

Vật-dụng cần thiết : giấy bìa có vân hay những hộp bằng bìa gọn sòng.

Những bảng cáo-thị giúp ích rất nhiều trong lớp học. Những bảng đó làm rất dễ-dàng và có thể dùng lâu vô hạn. Có thể làm những bảng đó bằng giấy bìa có vân hay bằng những mảnh hộp giấy bìa gọn sòng. Bảng cáo-thị có thể theo khuôn khổ khác nhau (độ $2m40 \times 1m20$ là vừa). Xung quanh có khuôn gỗ nhỏ thì càng hay, tuy nhiên điều đó không cần lắm. Bảng cáo-thị thường được đóng đinh vào tường, có thể treo lên (như treo tranh) cũng được. Lại có thể dùng đinh găm hay kim găm để đính trên bảng, vì giấy bìa có vân hay giấy bìa gọn sòng dễ chọc thủng.

Trung bày nhiều tranh ảnh, hình cắt đẹp-đẽ trên bảng cáo-thị sẽ gây nên hứng-thú và kích-thích được việc học-hành.

Trưng cáo-thị cũng là một chỗ tốt để trưng bày tác-phẩm của học-sinh tự làm lấy. Tất cả các trẻ em đều thích thấy tác-phẩm của họ được trưng bày. Họ sẽ cố gắng làm việc để tài-liệu của họ được tuyển-lựa. Tuy nhiên, giáo-viên chẳng những chỉ nên trưng bày tác-phẩm của trẻ em nào luôn luôn làm được những tác-phẩmsiêu-việt, mà bất cứ trẻ em nào học-hành tấn-tới hay tỏ ra thực lòng cố gắng cũng cần được ngợi khen.

